

LIETUVIS BRAZILIJOS

1 METAI

Direkcija: St. Puišys
J. Siitckas

S. PAULO, 1929 m. Kovo 31 d.

Ats. Red. J. Rūškys

12 Nr.

Red. ir adm. būstinė: R. da CONCEIÇÃO 75 nr. Teleph. 4-0896 | Laiškams „Lietuvis Brazilijoje“, Caixa Postal 3311 S. Paulo

Visiems savo skaitytojams ir bendradarbiams linkime
linksmu **VELYKŲ!**
ALLELIUJA! ALLELIUJA!

„Lietuvio Brazilijoje“ Redakcija ir Administracija.

Velykų džiaugsmas.

Savo džiaugsmu ir skausmu didesniu, ar mažesniu, daugiau ar mažiau turi kiekvienas. Bet koks tarp jų įvairumelis, koks skirtumelis!

Vieni štai vaizduojami ir parklūpami tiečia savo rankas prie Dievo — Meilės, prie Dievo — Tiesos, prie Dievo — Tobulybės, kaip tas žiedas kad stebiasi prie saulės.

Kiti irgi skubinasi — grūdasi uždardami pie lepaus dvejaliu Pilvo, prie aukšnio Versio, prie dievutės Veneros. Ir vieni ir kiti turi savo vilčių ir rūpesčių, pagundos ir nusivilimų. Bet koks skirtumelis, koks įvairumelis!

Ir vieni ir kiti ilgai pasidaro panasūs savo idealui. Vieni pasidaro gyvu Gailėstingumu ir Teisingumu, kiti vaikščiojančiais pilvais, ar aukso maišais, ar dykūnėmis ežiis.

Nesuskaitomos minios pageltusių ligonių ir paliegių, nu-kriaustų ir skriaudikų, išbaidęsiųjų našlių ir našlaičių, klaidžiojančių proto tamsybėje ir vėkančių nederybės junga, pasiilgusių tiesos bei meilės ir kupinų keršto bei neapykantos dejuoja — oū-auja, verkia — aimanauja, keikia — burnoja, kovoja — žūva, maldauja — nusimena.

Jų vardas — milijonai. Kasmet miršta apie 36 milijonai žmonių, kasdien apie 100,000, kas valandą apie 4000, kas minutė virš 60, kas sekunde nemažiau vieno. Dvigubai tiek gema.

Žemė mirties ir gyvybės imtynių arena.

Žmonių gyvenimas tai meilės ir neapykantos, tiesos ir melo kova.

Tame iniršusių kautynių triukšme sugaundžia štai Velykų varpai. Jie neša gerą naujieną: — Linksma diena mums prašrito: Kriūts kelės — mirtis krito!

Milijonai širdžių atsilepia milijonais aidių. Bet koks skirtumelis, koks įvairumelis! Štai nusiblaivo, nušvinta rankšlėtus, susirūpinęs veidas vieno. Štai išgustingai pastyra skys kito. Štai apsiniaučia neapykanta veidas trečio.

Ta pati žinia vienoms yra tarsi perskrodžias dangų žaibas, kurs apvalo tvankią atmosferą, o kitiems yra ji tarsi rūstus perkūnas.

Visi kurie kenčia ir kovoja dėl teisybės džiaugiasi. Visi skriaudikai, veidmainiai ir kiti tamsos apuokai sumišę blakstis: jie savo sąžinės kilmę slopina įvairiais svaigalais ir padūkusiais linksmumais.

Sugaundžia štai vargonai. Į padangę kyla džiaugsmingas: — Alleluja! Giesmė, tarsi pavasario lietus atgaivina skausmo ir susitūrijimo numarintas širdis. Kyla Kristaus karių dvasia iš nusiminimo ir abejojimų bedugnės. Suspindi iš naujo visa visiems Tiesos kvotėjams. Jie mato, kad nebereikia aukav savo įėjus, turia, sveikata kilne nei savo ir savo brolių laimel. Jų per jį pasėtoji sėkla nezus, bet vėliu ar ankščiuo atneš vaisių. Aigipto sarkofaguose prie mumijų padėti įvairi po 3 — 4 tūkstančių metų vandens suvilginti

CASA DO COMMERIO „INTERNACIONAL“

Sveikina savo Gerb. Klientus su šv. Velykomis, linkėdama jiems didžiausios laimės, sveikatos ir pasisekimo. Ta proga turime garbės pareikšti, kad mes savo Gerb. Klientų reikalavimus ir toliau stengsimės pilnai patenkinti.

Su aukšta pagarba

W. C. GAVENSKY IR P. J. BUTKUS.

Rua da Coniceição 75 São Paulo.

VISUS SAVO

VILLOS BELLOS IR ALPINOS

Gerb. Klientus sveikinu su

Sv. Velykomis

ir linkiu linksmas **ALLELIUJA!**
Avenida Paes de Barros, 9. São Paulo

Matas Ivanauskas.

Pirmas lietuvių koncertas

São Paule.

Sių metų balandžio 13 d. Dainos — Meno Draugijos rengiama

DIDELIS

Pirmas lietuvių koncertas.

Programoje — lietuvių kompozitorių veikalai.
Išpildys p. Kraškauskas vedamas choras ir solo.
Smulkmenos kitame numery.

Dainos — Meno Draugijos Valdyba.

sprogsta ir atgyja. Kartus tiesos žodis tartas dabar, slaptas gailėstingumo darbas tai pasėlis laimingesnei atečiai. Be skausmų nėra tikro džiaugsmo. Be nusimarinimo, nėra prisikėlimo. Argi Kri-tui nereikėjo kėsti ir tokiu būdu įeiti į garbę?

Tas nepajus Velykų džiaugsmo, kas nepajuto didžio gyvenimo skausmo.

J. V.

Pranešimai.

„Club Lithuania“ Lietuvių Klubas Kultūros Sekcija praneša visuomenės žiniui, kad prie klubo yra įsteigta ir jau veikia specialūs portugalų kalbos kursai.

Norintieji išmokyti portugaliskai kalbėti, gali dar užsirašyti į III grupę. Su užsirašymu prašoma pasiskubinti, nes vietų mažai.

Jau priimami kursantai ir į ketvirtąją grupę.

Apart to kultūros sekcija turi suorganizavus reikalingą — Statų mokytojų ir greitu laiku prasidės dėstyti.

- 1) Anglų kalką
- 2) Braizybą
- 3) Bugalteriją
- 4) bus įsteigta specialūs matininkų kursai.

Dar vietų yra. Prašoma paskubėti su užsirašymu, nes kursantų skaičius aprabotas. Pasivėlavus užsirašyti į pirmas grupes reikės laukti iki bus sudarytos antrosios grupės.

Pamokos dėsto prityrę gimnazijų bei specialiųjų mokyklų mokytojai: kalbininkai, inžinieriai ir braizytojai.

Užsirašyti galima pirmadieniais, antradieniais, ketvirtadieniais ir penktadieniais. Club Lithuania būstinėje. (Rua dos Andrades Nr. 62 nuo 7 iki 8 val. vakaro.

Su ankšta pagarba.

Kultūros Sekcija.

Rementis Lietuvių Klubo Valdybos nutarimu iš Kovo 5 d. šiu pranešu sekantiems asmenims p. p. Vosyliui, Laskauskui, Krosnickui, Dimšai, Kiršteinui, Wagneriui, V. Čemarkai, kun. Kriviliui J. Virbickui, S. Puišui, Vienožindziui, kad balandžio 7 d. 6 v. vakaro Lietuvių klubo salėje (Rua dos Andrades 62) įvyks Lietuvių Klubo Išeiviebi tirti Komisijos pirmas posėdis skandėna dienotvarkė:

- 1) Vygdomųjų Komisijos organų rinkimai;
- 2) Komisijos darbuotės plano nustatymai;
- 3) I gautus paklausimus laiškais atsakymais;
- 4) sumanymai.

Komisijos pirmininkas]

F. Čemarka.

„LIETUVIO BRAZILIJOS“ prenu neratos kaina:

BRAZILIJOS ir VISOJ PIETŲ AMERIKOJ. metams 12\$000
pusei metų 7\$000
3 mėnesiams 4\$000

I Lietuvą ar kurią kitą šalį metams 20\$000

Užsakant iš Lietuvos ar kitos pasaulio šalies metams 3 dol. U. S. A.

PASTO DEZUTĖ.

Redakcijoj yra laiška: Jonui Chableviz (Pšablevičiui) iš Kauno, Igniu Daniškevičiui iš Š. Amerikos, Uršulei Bulutaitėi iš Lietuvos, V. Trilikauskui iš Prancūzijos ir A. Balkovskui iš Kauno.

MENS SANA IN CORPORE SANO.

(Sveikam kūna sveika siela).

Senovės laikų rašytojas, poetas—sątyrikas Juvenalis (mirė 125 metais), mątydamas stipruolius kūnu, o lėpšius dvasia, pareiškė pagedavimą, kad juose būtų ir siela taip tvirta ir skaisti, kaip kūnas. Jis pasakė, kad „sveika dvasia sveikame kūne“. Ši tiesa nereikalauja įrodymų, ji yra pamatas kiekvienos uostiprumo ir istorijos faktas.

Atskleiskim tik nors vieną istorijos lapą. Pirmame šimtmečiu romėnų tauta buvo dar galinga ir kūnu tvirta, bet dvasia jau snūduriavo; jau buvo apledžiama dvasios reikšmė. Su tuo pasireiškė doros nuopuolimas, neištikimybė šeimynose, lelavimas, girtavimas, išigimimas ir t.t. Ir to viso kokios pasekmės? Ta galinga ir visą pasaulį valdanti Romos valstybė žlugo. Kas čia kaltas? Aišku — žmonės nešlaikė pusiausvyrą tarp sielos ir kūno, ir tuo būdu nenormalus dvasios gyvenimas per trumpą laiką sugebėjo pakirsti ir galingo kūno jėgas.

Dabar kaip atrodo šis klausimas lietuvių tarpe? Turime pasakyti, kad lietuviai kūno sveikatos atžvilgiu stovi dar neblogiausiai, bet dvasia... Dieve duok, kad tai būtų tik trumpas perėjimo laikotarpis! Bet ir kūno atžvilgiu irgi jau einama silpnyn. Ir kodėl? Todėl, kad kūno lavinimą jau mes esam pamiršę. Tiesa, gyvendami Lietuvoje, ypatingai paskutiniais laikais, jau buvome pamėgę sportą. Turėjome įvairių sporto klubų, kur kūno lavinimas ejo sistematingu keliu. Kaimuose ir tai buvo įvairūs klubai. Reikia pažymėti, kad šis sportas daug prisidėjo bendrai prie mūsų auklėjimo. Džiaugiamės matydami, kaip mūsų jaunimas tuose laikais praleidavo gryname ore ir per sportą įgaudavo jėgų ir atsparumo, kaip jis per gimnastiką ejo prie tikslo ir harmoningo sielos ir kūno išugdymo ir neabejotino sveikatingumo.

Bet išeivijoj jau to viso mūsų tarpe nėra. Nepasulpsis, kad čia mūsų jaunuoliai pareiškia linksmumą dažniausiai prieš stiklinuką, pamiršdami, kad toks linksmumo sudarymas ardo jų ramybę, priveda prie negalavimų ir yra akstinas įvairioms tiek kūno, tiek sielos ligoms.

Tad jaunuoliai pabandykim pakeisti tas pramonas fiziniu lavinimu (sportu, įvairiais žaidimais), o tuomet pamatysim, kad busime potenkinti ir savimi ir kitais.

Mūsų jaunuolių yra užtektinai, yra taip pat ir sporto mėgėjai. Beto yra ir organizacija kurių istatuose sportas neuzdrautas. Turiu omeny Dainos Meno D. u. j. ir São Paulo lietuvių klubą. Reikia tik noro ir pasišventimo, o visuomenė tam priaras.

Tad į darbą, jaunimel!

St. P.

Lietuvos žinios

Svetimšaliai Lietuvoje.

Vasario mėnesio pabaigoje Lietuvoje sveikimašilių buvo viso 17.900, iš jų 10.428 be jokios pilietybės. Daugiausia Vokietijos — 3138 armens.

Žydų grožio karalienė.

Vasario m. 23 d. Kaune Metropolio žydai išrinko šiemetinę grožio karalienę — Ię Blat. Ji pasižymi klasišku grožiu ir nevartoja dažų.

Lietuvos prekybos balansas geras

Lietuvos Centralinio Statistikos Biuro pranešimu sausio mėnėsį eksportas iš Lietuvos siekė 23,2 mil. litų, o importas 20,3 mil. litų. Tokių būlu eksportas buvo didesnis už importą 2 milijonais ir 900 tūkstančių litų.

Kaunui gresia potvynis.

Žydų laikraščio „Id. Štimate“ pranešimu Lietuvos susisiekimo ministerija konstatavo, kad Kaunui pavasarij gresia potvynis. Potvyniu rūpintis išrinkta specialė iš 8 žmonių komisija, kuri savo darbą jau pradėjo.

Vietoje Plechavičiaus generolas Petras Kubiliūnas.

Plechavičiui atsistatydinus generalinio štabo viršininku paskirtas generolas Petras Kubiliūnas, o jo padėjėju pulkininkas Zenonas Gerulaitis.

Rado amerikono 7200 dolerių.

Praeitais metais pil. J. Luobikių, gyv. Simokų km., Barzdų valsč., S. kių apsk., pranešė policijai, kad pas jį iš Amerikos atvyko į svečius j švogeriš Radvinauskas Albinas. Švogeriš antrą dieną išvyko į Vilkaviškį ir tą patį dieną pranešė, kad jam prapūlė 7200 amerikoniškų dolerių.

Krim. policija apklausė Radvinauską, kuris sakė, kad tą dieną iš Luobikių anksti rytą išėjo į Pilviškio stotį. Jis turėjęs važiuoti Vilkaviškim. Bet bavažiudamas atsiminė, kad minėtus pinigus kurie buvo suvynioti į laikraštį, pamiršęs lovoj. Tik atvažiavęs į Vilkaviškį, pėsčias grįžo namo ir pinigų lovoj jau neberado. Krim. policija nu tatė, kad Radvinauskas pinigus greičiausiai pametęs Vilkavišky kur juos galėjo kas nors rasti.

Tuo tarpu Naumiesčio gyventojas V. Grajauskas su savo švogeriu A. Janušaitiu pradėjo labai plačiai gyventi ir girtis, kad išlošę didelę sumą pinigų Raudonojo Kryžiaus loterijoj. Čia ir

kilo įtarimas, kad tuos pinigus jie galėjo rasti, nes abu dirbo Vilkaviškio užmiesty kasdami griovius.

Padarius kratą, pas Grajauską rasti 1124 doleriai ir 4739 litai, o pas Janušaitį 21850 litų ir 189 doleriai. Paaiškėjo, kad Janušaitis pareitais metais su Vincu Grajausku kasė griovius prie Vilkiškio miesto. Pabaigę darbus, grįžo į Vilkaviškį ir netoli miesto kareivinių, ties tvora, pastebėjo kažkokį laikraštį gunufluką. Pakėlę jį rado laikraštį suvyniotus 7200 dolerių. Iš tų pinigų Grajauskas pasiėmė sau 2100 dolerių, o Janušaitis 5100 dolerių, nes jis pirmas pastebėjo Janušaitis iš tų pinigų nusipirko už 14800 litų ūkį ir dar kitus sušelpė. O Grajauskas pasidėjo juos bankan. Iš viso surasta 61089 lt. Pinigai bus grąžinti savininkui, o kiti daiktai ir dokumentai pasiųsti teismui.

Sudėgė mergaitė.

Talkoniai, Pumpėnų valsč. Vasario mėn. 14 dieną ūkininkas V. J. buvo išvykęs iš namų. Namuose buvo likusi jo žmona. Trochoje prie ugnies šildėsi apdanga maža mergaitė. Lopšyje gulėjo kita 9 mėn. mergytė. Motinai išėjus pas gyvulius, mergaitė prisilinko prie ugnies ir užsidegė. Sugrįžusi po keletos minučių motina, rado pilną trobą dūmų, o žemėje gulėjo pajudusi ir rasenanti dukrelė. Lopšyje gulinėoji buvo taip pat be žado. Bet ją pavyko dar atgaivinti.

Veršiukas su trimis akimis ir keturiomis nosimis.

Lumbelių kaimo (Linkavos valsč., Šiatelių apskr.) ūkininko Igno Plūros kurvė atvedė nepaprastai keistą veršiuką. Veršiukas turi keturias nosis ir tris akis. Dvi nosys yra paprastos, kaip ir pas visus gyvulius, o kitos dvi nosys yra kiek aukščiau ir labai panašios į žmogaus nosį. Dvi akys, kaip paprastai, šonose, tik viena aukščiau, kita kiek žemiau, o trečioji akis kaktėje. Visos kitos kūno dalys yra visiškai tvarkoje kaip ir pas visus gyvulius. Galva kiek didesnė, negu kad paprastai esti. Veršiukas yra jau kelių savaičių. Ligi šiol dar yra linksmas, sveikas ir auga gerai.

Apylinkės žmonės šiuo veršeliu labai domisi ir stebisi.

TAUTIECIAI! Visi skaitykite ir platinkite didžiausi Brazilijoj lietuvių savaitinį laikraštį „LIETUVIS BRAZILIJŲ“.

Velykų margučiai.

Atėjo Velykos. Kiekvienas gyvena pavasario ūpu. Visi noromis imasi kokios nors malonios pramogos. Šią pramogą lietuviai sunandoja velykinių margučių (kiaušinių) marginimui ir jų darymui.

Velykų margučiuose pareiškama savo skonis, kuklumas, savo dailė ir plati fantazija. Ir kis tuose margučiuose nevaizduojama: saulė, mėnulis, mirgandios žvaigždės, čiulbančios paukštės, žydinčių gėlių vazona. Tai nepaprastai gražus paprotys jau nuo senų laikų stipriai su mumis susigyvenęs.

Bet deja! Tas paprotys drauge su kitais senoviškais papročiais pradeda nykti. Ypatingai čia išeivijoj jau niekas ir nekalba apie margučius. Regis kiaušiniai nėra jau taip brangūs, bet kodėl tas paprotys nepalaikomas?

Tad palaikykime jį. Margučių marginimas yra tai rianta dailės šaka. Margučių megėjas.

„Lietuvio Brazilijoj“ Redakcijai.

Gerbiamas p. Redaktoriau, Prašau patalpinti Tamstos redguojama laikraštį mano atsakyką į straipsnelį vargoninkas asistatydmo tilpasi „P. A. L.“

Su aukšta pagarba
St. Krašauskas.

S. Paulo 1929 m. Kovo 27 d.

„Pietų Amerikos Lietuvis“ meluoja.

„P. A. L.“ Nr. 12 iš kovo 24 d. straipsnelio „Vargoninkas atsisatydino“ autorius, pasislėpęs už p. redaktoriaus nugaros kiek galėdamas stengiasi mane šmeižti. Matomai, ponui Redaktoriui Valiukui pritruko medžiagos kitus šmeižti, todėl jo auka tapau aš.

Pirm, negu rašyti kas ant seilės pakliuva, reikia patikrinti faktus. Ir jei būtų pasiteiravęs mano reikalui nors pas kunigą Valaijį, tai, norėdamas būti bešališkas, būtų visai kitaip parašęs.

Pirmiausia — kunigą Valaitis mane nepašalino, o aš pats atsisakiau del tam tikrų priežasčių, kurių laikinai nenoriu kelti viešumon.

Antra — jokių „revolucijų“ Bažnyčioje nesu kėlęs, ką gal patvirtinti choristai buvę tą dieną bižnyčioje.

Išsiroškima tilpus straipsnelio gale gražnu, p. Redaktoriau, Tamstai pačiam ir sakau: Ne gražu taip meluoti ir kitus visai nekaltai šmeižti.

S. Krašauskas.

J. V. Tėvūnas.

Vargai del Meilės.

(Apsakka)

(Tąsa).

Leonora nors ir labai stengėsi palaikyti lygsvarą, tačiau negalėjo ir sukniubti ant kelių.

Vitutis tai matydamas labai nusigando, pamanydamas, kad gerai motutė jau mirė ir leidosi bėgti šaukdamas žmonių pagalbos, bet ją aplinkui nebuvo.

Matydamas, kad jo klyksmo niekas negirdi, susigriebė už krūtines ir verkė balsiai pradėję. Paziūrėjo į motiną... o, stebūklasi! mato ją jau sėdinčią. Ir kas apakys kūdikio džiaugsmą. Išskleides vaikas rankutes, bėgo prie Leonoros; tarytum bijodamas, kad vėl kas nors blogo motutei neatsitiktų, prisiglaudė prie jos ir ilgai ilgai abu tyliai verkė.

Liūdnai valandai praėjus, pabučiaavo Leonora Vitutį, glostė jo veidą savo dailiaja motiniška ranka ir liūdnai karta svajojo, o gegutė vėl kukniat pradėjo.

— Geruti mano Vituti! tu, sūneli,

esi visa mano gyvenimo laimė, kad netu, sūneli, nebebūtų man pasaulij ir ko begyventi. — prakalbėjo liūdnu balsu Leonora. — Kad būtų gyvas Albertas, Dievuliau, kaip gera būtų gyventi... Koks gražus būtų pasaulis... kiek puikių ir kokių gražių meilės dienelių praleistumėm, Vituti!.. Albertas, sūneli, buvo mano sielos brangi kibirkštis... jis tavo yra tėveliukas. O koks jis buvo geras... pasaulyje kita tokį vargu ar galima rasti.

— A kur mamytė, dingo mano tėvelukas? — rintai paklausė Vitutis savo motutės, — ar jau jis miręs?

— Nezinau sūneli gerutis, turbūt jau gyvo jo nėra, nes niekas apie jį nekalba. — Abu nutilo.

Gegutė be portraukos kukavo, paukšteliai čiaušėjo ir Leonora paklausė sūnelio:

— Vituti, ar čia, kur kukuoja gegutė, yra koks nors miškelis?

— Taip, mamytė, yra čia miškelis! bei gražus, yra kalniukas dailus, o ant jo auga tiesūs beržai ir pušys. Ten ir lievos žydi.

— Ačiu, sūneli! Šitame tai miške ly prauvo mano Albertas... Čia netekau ir regėjimo.

— O kaip, mamytė tas atsitko? Mamytė, papsakok! — Beveik verkdamas

prašė Vitutis.

— Tu, mano meilusias sūneli, nors esi dar permažas, kad gerai suprastum, bet turiu tau papasakoti viską, kaip buvo, nes sveikata mano taip skubiai vyksta ir kas žino gal ir mirsiu? Taigi klatusyk ir gerai įsimenk, kad nieko neužmirštum. Ir motina pradėjo pasakoti vaizdžiai apie savo gyvenimą.

— Aš, sūneli, ne visuomet buvau, tokia, kokia dabar esu.

— Iš kūdikystės dieny, augau gražuose namuose turtingų savo tėvų globoje. Tuomet nežinojau kas tai yra vargas, liūdesiai ir alkis. Visi mane mylėjo visi gerbė, visi rūpinosi, kad nenuliusčiau, kad nepravirkčiau. Manęs skriausti niekas teisių neurėjo; buvo kas mane rėdo, kas prausia ir kas valgirdina.

Aš, maža būdama, pamėgau žaisti su vienu dvaro daržininko sūnum Albertuku; jis buvo už mane porą metų viresnis, labai gero būdo ir gražus vaikutis; su juo drauge aš praleisdavau ištais kūdikystės dienas... su Albertuku būdavau man labai malonu, nes jis buvo už visus dvaro vaikus geresnis ir malonesnis.

Albertutis buvo beturtis, jis bėgiodavo apsirėngęs meukais rūbais, gi aš buvau ko puikiausiai išpuošta; bet aš jį tai nekrepčiau dėmesio, man tuomet ne-

poniškumas rūpėjo, bet gerutis Albertas jį aš mylėjau kad ir nuplyšusį, nes man buvo vis tiek.

Mane mano tėvai daug sykių barė; kam aš su driskiū Albertu draugauju ir norėjo nuo jo mane atskirti, bet aš labai ėmiau verkti, beveik nieko iš susirūpinimo nevaigiau, ir tėvai vėl ledo su jo draugauti, dargi tėvelis padėmė Albertą į rūmus, jį aprėdė gražiais drabužiais ir tuomet aš buvau galutinai laiminga.

Albertas iš pat kūdikystės buvo labai sumanus; jis visuomet sugalvodavo ką nors naujo, taip kad mums buvo visuomet linksmna.

Kuomet turėjau septynerius metus, mano tėvelis pakvietė į namus mokytoją, sakydamas man: „gana su Albertu gaudyti peteliškes ir lipdyti dūdeles, laikas pradėti jau mokyti...“

— O Albertukas? — paklausiau aš.

— „Albertukas nėra tavo draugas ir brolis, jis galės eiti į laukus darbus dirbti, o iš jo darbininkas bus geras...“ atsakė man tėvas.

Aš, žinoma, labai nuūūdau ir pravirknu. Tėvelukas su matyte tylom pašnibzdėjo, matomai tarėsi kas daryti, vėliau lėpė man neverkti ir pasakė, kad ir Albertukas galės kartu su manimi mokytis.

Prisikėlimas

Palaimintas rytas! Lauke ir miške šventoji rintis. Tylieji kalnai, kaip stiklini sargybiniai, saugo šią jaukiąją tylą. Vėjas, tas ka-dienis pavasario nenuramą, šį syk' klusniai suglaudė likusios sparnus.

Ir mėnulis ir žvaigždės meilau negaitados žvelgia iš viršaus. Zemėje nesigirdi juokų, klegesio. Ir čia šventoji rintis.

Visa didžiausiam susitelkime. Kažko labai prakilnaus laukiama.

Štai vyturelių sutartinė nuaidėjo per kalnus ir daubas. Miškas aidą atkurtojo ir užlopinio. Tai greit patekėsiančios saulutės pranašai.

Kūdikio miegu suūdurė žemelė pradeda pabusti. Rytuose žydrioji aušra. Vos tik saulutė savo spinduliais pradėjo glamonėti aukštesnes vietas — sugaudė varpai, suužė giesmės, susiūbavo, kaip jūra, gerųjų žmonių galvos... o, kaip jie visi šiandien be galo geri!

Viskas susilėja į nežemišką simfoniją! Kas tai?! Dangus su žeme susijungė!

Klausaus ir skęstu tų jaudinančių tonų bangose. Jaučiu, kaip šiurpuliai po kūną slankioja, skruostus karšto džiaugsmo ašarus vilgo, širdį krūtinėje nebeisitenka... Kas naujas giesmės posmas — nauja džiaugsmo srovė!

O giesmė aidi: Kėlės Kristus... Mirties nėra... Aleliuja! Aleliuja!

O tas palaimintas rytas! Jo prisiminimas sukelia many nepasotinamą troškimą gyventi.

Gyventi! Koks nuostabių gėjų žodelis! Jį pamirėjus šypsoti noris, pilna ūpo, energija trykšta...

Atmenu, girdėjau... Eina aklas senelis senutės vedamas. Girdžiu, senukai kalbasi: „kaip gerai... kad gi kito pavasarėlio sulauktuval.“

Vadinasi, ne vienas aš gyventi noriu, gyvenimu džiaugiasi ir pavargę seneliai. Vadinasi, gyvenimas yra savy vihojantis kažkas!

Bet pasauly yra kas kitas... Mirtis aplinkui... Miršta ryta, diena, vakara. Miršta net gražių Vėlykų ryta... Miršta jaunai, kūdikiai, seneliai...

Bet štai vėl Vėlykų simfonija „Mirties jau nėra, kėlės Kristus! Aleliuja!“

O „jei tikime, kad Jėzus mirė ir atsikėlė“ tai „kurie yra Kristuje, atsikėlė“

Ol kiek džiaugsmo! Mirtis nugalet! Brangus tautiečiai! Mes norime gyventi, žydėti! Kelkimės tad šioje Prisikėlimo šventėje iš apsilėidimų, nerangumų, bent stambesnių ydu! Nes visa tai

KOKIŲ NUOSTABIŲ LAIKRODŽIŲ ESAMA.

Vienos m. laikrodžius. Rodo laiką 18 miestų.

Vienos mieste yra laikrodžius, kuris savo technika ir paprastumu pralenkia bet kokius iki šiol pasauly žinomus laikrodžius. Tas laikrodžius rodo 18-ka miestų laiką, k. t.: Vienos, Madrido, Londono, Paryžiaus, Cikago, Kelno, Amsterdamo, Tokio, Kalkutos, Melburno, Buenos Airės, New Yorko ir kelių kitų.

Ant laikrodžio yra padarytas žemės globus, kuris apsisuka per 24 valandas. Jis rodo netik laiką, bet ir saulės judėjimą erdvėje, mėnulio atmainas, mėnesio ir dienos datą. Kas dvi minutes pasirodo du žmonės, kurie visuomet groja valsus, romansus, kartais valo batus ir t.t. Laikrodžio apačioje padaryta pilis su dviem bokštais; kas valandą atsidaro jos durys ir pasirodo dvi armotos. Viršuj bokšto mirtis nuolat s mosuoja dalgių, tuo reikšdama, kad žmonių kas minutę tūkstančiai miršta. Iš eančios prie laikrodžio būdelės kas valanda išėina šeši sargybiniai, ir kas dvi valandas pravaziuoja žaislo traukinys.

Šiam laikrodžiui padaryti reikėjo 23 metų, ir vien medžiago suvartota 500 klg. Dabar jis sveria 300 klg. yra 3 metru aukščio ir 2 mtr. pločio.

Garsusis šio laikrodžio išradėjas — Vienos laikrodininkas Jakovas Javorekas savo nuostabių išradimą užpatentavo labai keista kaina ir nė vienas fabrikas iki šiol dar nenupirko šio išradimo naudojimui. Savo laikrodžio išradimo likimu pastarąjį laiką Jakovas Javorekas labai susikrimito ir pradėjo jį dar labiau demonstruoti, įtaisydamas pačiame laikrodyje naujas dureles, kurios kas pavaiandį prasisveria ir pasirodo išradėjo atvaizdas.

Štrasburgo laikrodžius.

Štrasburgo katedros laikrodžius sykj užskutas eina ištisą 1000 metų. Jis rodo ne tik valandas, bet ir paras, o taip pat ir paskutines kiekvieno mėnesio ar metų dienas. Jis pažymi mėnesio atmainas, saulės užtemimus, žemės ir žvaigždžių padėti, kiekvienne metų laikė. Gruodžio 31, laikrodžiui mušant pusiau-naktį, senųjų metų skaitmenys pasikeičia yra gyvenimui priešinga.

Naujų jėgų, naujų pasiryžimų kupini pasveikintum viens kitą.

— „Sveiki Sulakė Sv. Vėlykų!“ Lietuvos Vėlykas atsiminus S.

Kas girdėti pasauly

Lietuvis sekretorium.

Š. Amerikos prezidento Hoover sekretorium yra lietuvis Pranas Kižis. Paskendo lietuviški bekonai.

Netoli Dancigo paskeudo vienas laivas, kuriame buvo vežama iš Lietuvos 24.000 kilogramų bekonų į Angliją.

Buv. ministeris pirmininkas tapo vienuoliu.

Buv. Knijoj ministeris pirmininkas Lu — Tšen — Tsiang įstojo į benediktinų vienuolyną Belgijoj.

Kinijoj vėl pilietinis karas.

Radio pranešimu iš Pekino, vidaus padėtis Kinijoj rimėja. Rytinėse Šantungo srityse militarinį coup ruošia ge-

nerolas Cangčungčungas, kuriam vyksta tose srityse koncentroti kariuomenė. Nacionalistų vyriausybės mėginimai likviduoti generolo Cegšungčango militarinį sukilimą tuo tarpu nedavė teigiamų rezultatų.

Kwangsi eriečių militarinis vadas generolas Tsungryenas nuvertė Hunano provincijos vyriausybę ir čia sudarė be Nankino vyriausybės žinios ir pritarimo naują administratyvinę sritį.

Šantungo per sukilėlių susirėmima su nacionalistų kariuomenės būriais užmušta 700 žmonių ir suzeista daugiau kaip 2000. Per paskutiniąsias 47 valandas kanuolių šūviai buvo girdėti Čefao. Generolas Cangčungčungas paėmė kelius mažesnius miestus rytinėj Šantungo rovincijos srity.

(E.)

Aerodromas Atlanto vandenyno.

Radio žiniomis, netrukus Atlanto vandenynne 500 kilometrų nuo Amerikos krantų tarp Naujorko ir Bermudo salų — bus pastatytas ant vandenio bangų plaukiojaj aerodromas prekybos ir pašto lėktuvų susisiekimo reikalams. Tame aerodrome bus 43 vyrai įgulos, virvės ir grandinės. Tas plaukiojaj aerodromas bus apsaugotas nuo siubavimo dėl vandenyno bangv

(Elta)

Mirė kardinolas Aurelis Galli.

Kovo 26 d. mirė Romoje kardinolas Aurelis Galli. Kardinolu buvo tik 6 metus.

Drąsus lėktuvas.

Ispanų aviatoriai Jimenez ir Iglesias lėktuvu „Jesus del Gran Poder“ kovo 24 d. 5 val. 40 m. vakaro išlėkė iš Sevilijos (Ispanijoj) per Atlanto vandenyną į Rio de Janeiro. Per vėlandą darė 197 kilometrų. Tikėjosi be nutipimo padaryti 7.744 kilometrų (toks atstumas tiesia linija iš Sevilijos į Rio de Janeiro — bet padarė tik 6.425 kilometrų, nes buvo priversti dėl stokos gazalino nusileisti Bahijo.

Tokiu būdu greitumo ir toumo rekordą nepadarė.

Kiek lietuvių gali emigruoti į Š. Ameriką.

Š. Amerikos Emigracijos Departamentas nutarė 1929 metais iki birželio mėn. įsileisti iš Lietuvos 1351 emigrantą.

Tautiečiai!

Turbūt žinot, kad dar prieš karą Lietuvoje ėjo įdomiausias lietuvių sąvaitraštis „Šaltinis“. Eina jis ir dabar.

Jeigu norit palaikyti ryšius su savaisiais ir žinoti, kas yra Lietuvoje, užsiprenumeruokit „Šaltinį“. Jo kaina metams tik 2 doleriai.

Adresas toks:

Lithuania -- Europa

Marijampolė, Baznyčios g—vė 22

„Šaltinis“.

nauja data, kuri palieka iki sekandžių metų tos pačios dienos.

Nuo šeštos valandos ryto iki šeštos vakaro, kas 15-ta minutė laikrodyj pasirodo vikrus berniukas ir išmusa ketvirtadalį valandos, ginkluotas jauikaitis muša pusvalandžius; subtendęs žmogus kuris reiškia gyvenimo kovas, išmusa tris ketvirtadalius; ir pagaliau išėina senis su lazda ir muša valandą.

Iš „Mūsų Laikraštis“.

Prasidėjus mokslui, aš vėl buvau nepaprastai laimingas, nes mano Albertas buvo man tarytum antras mokytojas. Jei būdavo man kas nesupratama arba neveikiamo, tai Albertukas visuomet išaiškindavo linksmai, ir aš jį suprasedavau. Mokslas tokiu būdu mudviem žengė pirmyn nepaprastu greitumu. Visi džiaugėsi mūsų gabumais, o mes buvome nepaprastai laimingi.

Su mokslu šiek tiek susipažinus, mokytojas mums davinėjo skaityti lengvesnių dalykų iš literatūros, kas mudviem laimė dar daugiau paplatino, net naktimis kartais nenorėjome skystis nuo knygu, dažnai pasislėpė, kuomet visi miega, mudu skaitydavome net ištisas naktis.

Knygas skaitydavom pasivaduodami, skaitydavom balsai, ir labai buvo mums įdomu, kai gaudavom abu sykiu gausiai juoktis, ar verkti, o paskui nagrinėdavom perskaitytą knygą, jos gerasias ir blogasias puses, darydavom išvadas ir taip — toliau.

Skaitydami knygas susipažinome su esamais pasaulyje vargais, skriaudomis, su apverttiniais šeimyniniais gyvenimais, su klaidingosiomis ir teisingosiomis meilės paslaptimis, su žmonių aukštos ir žemos valios būdais, su žmonių troškimais laimės, kurią nori pasiekti kiekvienas savair.

Mudu su Albertu tuomet jautėme, kad pasaulyje laimės yra užtekiniai, tik žmonės jos negauna, nes nemoka prie jos eiti.

Tėveliuko rūmose mudviem visko uoliai besimokinant, laimingai, beveik-nejuokiomis prabėgo bene septyneri metai. Ir kai man sukako keturiolika metų, tėveliukas pasakė man:

— „Ryt Liolė“, — taip vadinavo mane, nes esu Leonora, — „vaziuosime į miestą, tikiuosi išlaikysi kvotimus į aštuntą gimnazijos klasę, ten metus pasimokinus gimnaziją užbaigsi“.

— O Albertas? — su nusistebėjimu užklausi.

Mano tėveliukas suprato, kad aš be Alberto nepadarysiu pažangos moksle, kiek pagalvojęs tarė:

— „Taip, Albertas taipgi galės mokytiis sykiu nes gabus iš jo vaikas“.

Kaune būtų tėveliukas nusamdė ko puiklausį, kvotimini pasisekė ir man, ir Albertui su aukščiausiais laipsniais, mokytiis mudviem buvo labai lengva, nes mudu jau ir be to viską jau mokėjome, liuoso laiko buvo daug, todėl liuoslaikiais bendrai skaitydavom knygas, žodžiu laikas bėgo smagiai.

Užbaigus gimnaziją, tėveliukas mudu išvežė į Paryžių institūtā. Ten vėl buvo labai idomu gyventi, ten teko daug pamatyti, ko nebuvome — d r maie ir daug išnokti ko dar nemokėjom. Institute Albertas pasižymėjo gražiu elgesiu ir meno srityje jis buvo skaitomas vienas iš gabiausių esant.

Institute visi mus mylėjo, visi girė, o mes buvome laimingi.

Iš Paryžiaus sugryžus į tėvelio rūmus, puikios vasaros metu išėjomės, nes mokslo metu buvome gerokai nuvargę. Albertas savo vienam tėvui padėdavo trūsti po daržus, po sodna, kaipo žinovas, aš gi darbevaus prie dvaro ūkio, nes motutė buvo jau mirus. Dažnai vazinėdavome pas aukštos kilmės ponus į svečius, nors tas mudviem su Albertu nepatikdavo, bet buvome priversti tai darviti.

J mano tėveliuko rūmus taip pat labai dažnai atvykdavo jauni svečiai, kurių daugumoje tikslas buvo prašyti mano rankos, o tas mane labai vargino ir ramybę darkė, kadangi mano mintys sukėsi tik apie Alberta.

Mano tėveliukui draugavimas mano su Albertu begalo nepatiko, ypatinai kuomet sugryžome iš Paryžiaus. Vėgiojo jis mane į žmones, puotus kėlė pas save, matomai, su tikslu atskirti mane nuo Alberto; jo manytą, kad aš pamylėsiu kokį ponaitį iš tarpo turtuolių ir Albertą užmiršiu, bet matydamas, kad sumanymas jo nyksta veltui, pradėjo elgtis griežčiau.

Buvo tai Gegužės mėnesį. Tėveliukas kėlė dideliais puotą, svečių privazivo daugybė, buvo ir lenkų ir rusų ir vokiečių; lietuvių — tik vienas gydytojas, kunigas ir pora giminaičių, šėip visi svetimi.

Ta diena man buvo liūdna, be to buvau labai nuvargus; kai kuriuos svečius priėmus prisišalinau. Užsidariau

savo salonėly, kur sėdusi prie pianino skambinau sau pati viena iš nuobodžio, nes tą diena Alberto nebuvau.

Nepraslinkus porai valandų į salonelio duris kas tai subaladojo smarkiai; jas pravėrus ėjo uano tėveliukas su vienu jaunu svečiu. [Svečias buvo aukšto ūgio, pailgo veido, negražias. Jis žėmai nusilenkė man, o tėveliukas tuojau supažindino mane su juo, išstardamas jo varda ir pavdrė. Aš padaviau jam ranka. Ponaitis prabilo!

— Panelė Leonora nuobodžiauja viena, o mes visi nekankinai jos laukiām. Prašom bendrai su mumis praleisti laiką.

Aš neturėdama ką pasakyti, ir būdama širdyje nepatenkinta, padėkojau už pakvietimą ir pirmutinė išėjau iš savo salonėlio ir nuėjau į svečių salė. Pasiveikinus su svečiais, vienam — kitam pasakius žodelį atsėdėdav pri pianino ir pradėjau skambinti.

Mū skambinant liūdna Bėtchovino mēliodija, vieni kalbėjosi sakydami, kad aš esanti žavėtina gražuolė, kiti kalbėjo, kad aš puikiai skambinu, o kiti vėl peikė mane sakydami, kad aš esanti laukinė, nes neuoriu palaikyti draugystės su jais.]

(Bus daugiau).

Dienos klausimu.

Jau eina dvylikti metai, kai mūsų tauta nusikračius vėtimųjų vergijos jungo, įkūrė savo nepriklausomą valstybę. Tik dvylikti metai eina, bet lietuviai kultūroje padarė tiesiog stebuklus: visur pažanga, kuri kas kart vis pirmyn eina. Tačiau nežūrint į tai dar nesugebėjo nusikratyti kankamųjų papročių, kurias įvairūs okupantai buvo užkrete visą šalį. Tie bopėjai papročiai, kai nesąžiningumas, girtuokliavimas, išdidumas ir t.t. yra daug aršesni, daug kenkmingesni, už mūsų giukuotus priešus. Jie nejučiomis, nepastebimai ardo Lietuvos valstybę išplėtiną naują kartą ir veda tautą prie išsigimimo.

Štaudien mūsų didžiausias priešas yra girtuoklybė. Kas nežino kokiu nuostoliu ji daro mūsų šeimoms ir bendrai visai tautai?

Visiems žinoma, kad girtuoklybė išpūšia šeimų židinio laimę, stumia jas į skurdą, vargą, nalaimes, kad ji yra visokių apgaulių ir niekšybių šaltinis. Bet kodėl nuo jos nešalinamies, ne visi su ja kovo jame? kuo apvaisinam? Kai gyvename ten savo tėvynėje, tai gal but šiek tiek nors vieną nuošintį galima buvo ir rasti pa teisime: girdi, jei žmonės negirtuokliau tu, tai iš ko gyvestų valdžia, juk deg tinė yra didži usias valstybės pajamų šaltinis, bet šičia, išėivijoje?! Cia valsty bės reikalai mums m žai terūpi, mes esam tik kaip visi at-keri piliečiai, kuriems vis vien, koks yra valstybės pajamų šaltinis. Gyventi čia atvykom išim tina! savo asmeninės ir tautiečių gerovei. Bet kodėl girtuoklybė kas kart vis dau giau mūsų tarpe plečias? Kodėl taip pamiego ta smirdantią pingą mūsų išėiviu visi launai? Geria ją darbininkai, amatininkai, geria seni ir jauni, net ir vaikai, kurė uždirba į dieną 3-5 milreis us už batų valymą ir tie pradeda ra gauti tą „gardų“ skistimelį. Ir kodėl tas taip yra?

Iš rintų žmonių dažnai tenka iš girsti: „kaip mūsų darbininkija nevertas degtinės, jei mato iš savo vadų blogą pavyzdį. Štai: kad sutikus išymesny koki nors asmenį, geria; daro kam nors iš leistuves — geria, atidaro kokią nors įstają — geria; daro kokio nors klubo pašventinimą — geria ir net viešai praneša per spaulą, kad, girdi, vakarieniė bus su gerinais ir t.t. Zdzju — be ge rimo niekur neapsieina.“ Taip, pavyz dys nekoks! Ji turime miktin. Mūsų gyvenimui išėivijoje turi būti pastatytas visai kitoks pamatas. Turime žinoti, kad mūsų tautai reikia sąmoningų pilie čių, piliečių geležinės valios, tikrų ir ger biandčių save ir kitus, o ne išėiviečių.

Laikas būtų apie tai pagalvoti, o pagalvojus — tvarkytis visai kitu būdu. Tuomet tik mūsų papročiai išuys ir išėivija eis prie geresnės ateities.

Šakelė.

IŠ S. Paulo lietuvių kolonijos gyvenimo.

Dainos Meno Draugija. Visuotinis narių susirinkimas, įvykęs kovo 24 d. draugijos būstinėje — rua Maria Marcolina 298, nutarė Spaudos atgavimo 25 metų sukaktuvių paminėjimą surengti inciatyvą paimti į savo rankas. Tam tikslui pavedė valdybai pakviesti laikra ščių ir organizacijų atstovus ir bendrai veikėjus į bendrą posėdį išrinkimui spaudos komiteto.

Lietuvių Klubas „Club Litua nia“. Mūsų korespondentas, dalyvavęs to klubo atidengimo iškilnėse, atsiuntė mums trumpą lakonišką pranešimą: „São Paulo 1929 m. kovo m. 24 d. 6 v. va karo įvyko faktas. „Club Lithuania“ at darytas. Klubą pašventino vokiečiai vienuo lis. Prakalbą pasakė J. Žakevičius. Kiti kalbėjo vokiškai ir braziliskai. Spau des atstovai tylėjo. Vakarieniė buvo bu fete. Choro nebuvo. Muzika — pianas, smuika ir mandolina. Zmonių apie 50. Svečiai klubui aukavo ir gėlių gavo. Ši kiai tešei ilgai. Dvyliktą valandą nak ties išėjau, o juos šokančius palikau. Tvarka gautina. Poštinių nebuvo. Ben drai — viskas gerai.

Deimantas.

Deimantas yra visų kiečiausias ir gražiausias brangakmenis. Kiekvienas karalius stengiasi kuo didesnius deiman tus įsigyti savo karūnoms ar valdžios ženklams papuošti. Smulkesnieji deiman tus įsigyti savo karūnos ar valdžios ženk lams papuošti. Smulkesnieji deimanto gabaliukai eina smulkesniems papuoša lams: sagutėms, žiedams ir kt. O aštrios skeveldrėlės vartojamos stiklui ir meta lams pliaustyti. Deimanto brangumas pareina nuo jo spalvos, grynumo, didu mo ir nutekinimo. Nutekinto deimanto vertė kartais net 100 kartų padidėja. Nedidelių netenkintų deimantų kratas (tai brangakmenių svarumo vienetas, ly gus penktai daliai gramo) atsieina apie 50 litų. Nutekinto deimanto kartais, jau apie 1000 litų. Tekinti deimantai bran gūs dėlto, kad sunku jie tekinti: tik dei mantu deimantą tegalima trinti nes jis už visų kitus akmenis kiečienis. Dei mantu randama pietinėj Atrikoj ir Bra zilijoj. Didžiausias lig šiol rastas dei mantas yra Culinau deimantas. Netekin tas svėrė 3024 karatus (apie 600 gramų daugiau negu pusė kilogr.) Iš žtnomų didesniųjų minėtini: 1. Orlov — ru-

su caro lazdos deimantas, svėrė 194 ka ratas (apie 40 gramų) ir kainavo 450 tūkst. rublių (daugiau kaip 2 milijonų litų); 2. Regent — francūzų karaliaus deimantas, gražiausias pasaulyj, svėrė apie 136 karatus (28 gramus) ir kainavo apie 3 mil. litų.

Nors kaip brangūs ir gražūs dei mantai, tačiau jie visi sudaryti iš... pap rastos anglies. Taj įrode francūzų mo kslininkas Lavuazje ir Devi (anglus) apie 1810 metus. Jie sudegino deimantą ir daugiau niėko negavo, kas degant pap rastam angliai gaunas. Tada bandyta padaryti deimantas iš anglies. Ir po 90 metų pavyko. 1893 metais vėl francū zas Muasanas istirodęs skystoj (sutrūpi sioj) geležij prie 3000 laipsntų karščio anglį, staiga ataušino visa tai ligi pap rastos temperatūros ir ištyręs rado gele žij vos žjiūrimus deimanto kristalikuks. Jie taip maži, kad praktiškos reikėmės neturi ir todėl dar gaminti padirbtus deimantus neapsimoka. Bet svarbu, kad galima iš paprastos anglies dei mantas padaryti. Su laiku gal ir didesnius išmoksimė padaryti, tada deiman tai atpigs, ir visi galėsim jais puoštis.

G. M.

VISI Lietuviai BRAZILIJOSJ

Perkasi žemės ūkius tik naujojoj lietuvių žemės ūkio kolonijoj Tabatinguaroje, netik po 10 alkerų bet ir stambiam ūkiui plantacijoms ir pra. monei po 20, 30 ir daugiau alkerų.

O TAI DARO TODĖL, KAD TEN:

- 1) Kolonistams yra kur patogiai apsigyventi,
- 2) Veikia vietoj vaistinė ir prekių sandėlis,
- 3) Paskaitos mokytojas ir greitai bus vietoje ir mokykla.
- 4) Kolonijos centre rengiama statyti miestelis,
- 5) Patozus, pigiausias vandeniu susisiekimas su uos tu Cananea, o iš ten su Santos ir visu pasauliu; pigus produktų išgabenimas.
- 6) Ten rengiama lentpūvė, kuri jau už dviejų mė nesių galės iš kolonistų supirkti visą padarinę miško medžiagą ir kolonistams gamins statybai medžiagą.
- 7) Puikūs padariniai miškai, o juos nuėmus nepa prastai derlinga žemė pelningiausioms ūkio kul tūroms.

- 8) Ne užmiršta neturinti gero susisiekimo už kelias dešimt kilometrų nuo gelžkelių vieta, bet sku baus augimo ir turtėjimo kampelis su geru susi siekimu su uostu Cananea — 12 kilometrų, kur už metų bus didelio judėjimo, medžio apdirbimo ir kitu žemės ūkio produktu perdirbimo fabrika turinti kolonija.
- 9) Žemė parduoinama po 5 ir daugiau alkerų didu mo sklypais, 4 metams išsimokėjimui, po 75 \$ 000 už alkerį kas metai ir tiek pat įmokant rankpinigiu.

Lankykite koloniją vietoj patys ir pasirinkite geresnius sklypus. Sakite mūsų skelbimus ir pranešimus.

Smulkesnių žinių gausite kolonijos raštinėj:

Rua da Conceição nr. 75 (ties Luz stotimi) — S. PAULO

Laikšiais kreipkitės taip adresuodami: Colonia Agricola Lithuania, caixa postal 3311. S. PAULO

Nepaprasti nuotikiai reporterio Smuto.

ROMANAS.

SEPTINTOJI DALIS

(Tęsa).

Jūs galite į tai žiūrėti, kaip į lai mę, kad prie visų mano nederlių, aš vis tik nelikęs į žmogudystę. Papyldyti žmogudystę aš negaliu, nors, turiu jums pasibėgti, aš visai ilgai sugebėčiau nusivilioti jus į užkampį ir sutriuškinti jums mokaule ir kūną taip paslėpti, kad jį greitai nieks nesurastų. Bet kagi da rytį, kad prie tokių dalykų aš jau ču pa sibiaurėjimą.

Užuosti jus man kenkė ir tas įsi tiki imas, kad užmušamas jus užmuš čiau ir save patį: jeigu aš buvau jūsų da imis, tai, aišku, jūs būvotė dalimi ma nę. Jūs, pone S ut, abejingai kratote

galvą. Aš mielai prisipažystų kas šis sanprotavimas labai painus ir vargu nor malaus žmogaus protui suprantamas.

Ir taip aš nevykinau to pasiryžimo. O apat to, gavęs žinia, kad jūs sunkiai susirgote karštine, tikėjusi kad Aukšto jį Dvasių pašauks jus prie protėvių ir aš tada laisvai galėsiu tęsti jūsų gyveni mą, jūsų asmenybėje. Vienok mano viltys sugruvio — jūs pasveikote. Aš džiaugiausi dėl jūsų, vienok netekau ti kėtos vilties. Taip ir bėgo laikas.

Pirmasis mano noras vėlei pradėjo atbusti ir stiprėti, vienok manyje per daug buvo išsivystęs teišėtumo jausmas, draudžiantis man daryti įvairius nusikal timus jūsų vardu prisidengiant, kaip aš tai mėgdavau paprastai daryti gyvenime šale nuikaltimų. Kuomet aš padarydav au plėšimą, arba nustebindavau pasau li nauja avantiūra — po to stengdavaisi taip elgtis, kad nukreipti nuo jūsų net ir šešėlį įtarimo. Nors aš daugely atsi tikimu naudodavaisi jūsų maska, tai yra duoti gamta man jūsų veidu, bet vadinau save visados, kaip žinote, — Viliam Bratt, Džon Alvers arba Edvar Torsen. Ir iki šiai dienai niekas nepa galvoja, kad tie žmonės ir aš — tas

pats asmuo.

Jeigu aš save nesivadinu Smut, tai paprastai privačiam gyvenime pasirodau vardu Džems Sinters. Aš neprieštarau siu, jeigu ir jūs mane taip vadinsite, nenorėdamas vadinti Smut vardu.

Tai šit, trumpai atpasakojau jums savo biografiją. Suprantama, jums pa siliečia teisė įvykinti grasinimus ir ati duoti mane policijai, vienok šiu keliu jūs sau nepagalbėsite.

Mane vėl pasodins į namus tardo mųjų, patrauks atsakomybėn už mano veiksmus, kai Viliam Bratt, Džon Alvers ir Edvart Torsen, bet kadangi aš neatsa komingas už savo veiksmus (juk pas mane kišeniu liūdymas apie tai), tai noroms — nenoroms paliausuos, o gal išsiūs Amerikon. Bet su mano kapitalu aš vėl surasiu galimybės būti arti jūsų ir dalivauti jūsų gyvenime, nes mano gyvenimo tikslas — būti Robertu Smut. Mano su jums panašamas duoda man teisę nešioti jūsų varda, ir ta teisę aš įsigysiu nepaisant bi ko kių kliūčių.

— Taip. Gan ilgai aš klausiaus jūsų istorijos, misterii Sinters, ar kaip ten jus kitaip vadina, — sako Smut, — ištiesų tai labai painus atsitikimas. Vie-

nok jūs privalote sutikti — nepaisant visos jūsų beprotystės, jūs atrodote ir nebe sveiko proto žmogus — kad dvy nys man yra visai nereikalinga praban ga. Smut — vienas: jūs, arba aš. Ir po to, kai jūs patys prisipažinote, kad Smut tik nuduodate, tai netenka visai abejoti, kad tikrasis Smut — tai aš. Ar pakankamai jums, misterii Sinters, aiški mano mintis?

— Visiškai, — atsako tas net aki mi nemirktelėjęs.

— Tad jeigu aš tikrasis Smut, — tęsia visai šaltai ir ramiai reporteris, — tad aš stoviu už teisę išlaikyti indivi duoliškumą tik sau. Aš griežtai atmetu visus mėginimus žmonių, tokių ar kito kių priežačių dėlei pametusių tikrą sa vo varda, ir dabar lauzant teisėtumą, norinčių pasisavinti mano vardą, pagar sėjusi dėl mano darbu.

O kadangi remiantis jūsų pareiški mu; aš negaliu jūsų nusikratyti, ir ka dangi jūs kerštaujate ir ateity mane per sekioji ir mano vardu pasirodyti, tad man belieka tik viena išėitis...

— Atsisakyti nuo jūsų vardo ir teisį ir leisti man tęsti toliau jūsų gy venimą, — perkirto jį Sinters.

Linksmoji Valanda

Per didelis troškimas.

Vienas gailėstingas ponas, vėlu vakarą eidamas šonine miesto gatvele, pastebėjo gulintį šalia traktieriaus apdirskusį girtuoklį ir tarė jam:

— Taip nepridera, mano mielas žmogeli, kad tokiam šalty gulėtum gatvėje; jei nori, tai aš tave nuvesiu į tavo butą.

Girtuoklis atsakė:

— Mano pene, bučiau tamstai labai dėkingas.

— O kur gyvenai?

— Dėja — niekur!

S.

Pagailejo.

Vėžiuojantis žmogus paprašė į vežimą keliaujančią senutę. Senutė padėkojus atsistėjo, bet maišo nuo pečių nenusiėmė. Nustebęs žmogus paklausė:

— Kodel tamsta nenusiimi maišo?

— Arkliams lengviau vežti, atsakė senutė.

B. S.

Skuba.

— Kur taip skubi, mano mieloji?
— Nešuos naują skrybelaitę, del to ir reikia skubėti, kad ji neišeitų iš mados.

Pudra.

— Katre, tu per daug dediesi pudros ant veido.

— Ach, mano brangioji, žinai, aš eisiu į tokia šeimyną kur reiks raudonuoti.

V. Aras.

Duos ramybės.

Sūnus. Mamyte, nupirk man trimitą!

Motina: Dar ko trūksta, iššitas dienas nei valandėlė neturėčiau ramybės.

Sūnus: Ne, mamyte, aš tik tuo met trimituosiu, kuomet tu miegosi.

Galvą palenkęs.

Juozas: Sakyk, Jonai, kodel tu visuomet eini galvą palenkęs?

Jonas: Žinai, jųv pilnas varpos irgi palinkusios, o tuščios stovi stučios.

S. Paukštys.

Mįslės.

1. Pramuši ledą — randi sidabrą, pramuši sidabrą — randi auksą.

2. Kokio akmens iš upės neiškelsi?

3. Ko žiema bijo?

4. Kas atsitinka su ožka, kai pa- baigia septynis metus?

5. Kas atbulai dirbdamas sau duoną užsidirba?

GALVOSUKIAI.

I.

Keliu važiuo žydas, prisikrovęs vežimą pakulų. Prie vieno gyventojų kelio sustojo, nulipo nuo vežimo ir nuėjo į kiemą. Beidami keliu trys šposininkai vyrų sukeitė žydo vežimo ratus taip prysakinės ašies užmovė ant užpakalinės o tas ant prysakinės. Grįžęs žydas važiudamas smarkiai keikė.

Išpėkite, del ko jis keikė?

II.

Aš esu gimęs tokiuose metuose, kurių skaičius skaitant, tiek iš pradžios ar pabaigos, tiek iš viršaus ar apačios, nors ir visai kraipant atvirkščią pusę, gaasis tas pats skaičius.

Išpėkite, kuriuose metuose aš esu gimęs?

Nuo Redakcijos kas pirmieji keturi atspės tuos galvosukius ir atsakys į Mįsles, gaus veltui kalendorių (knygą) 1929 metams.

Reikalingas vaikas 12 — 15 metų amžiaus.

Casa „Internacional“

RUA CONCEIÇÃO Nr. 75

DANTŲ GYDYTOJAS

B CELESTINO DE OLIVEIRA KLINIKA

Chirurgas — dantistas, baigęs Farmacijos ir Odontologijos mokyklą SAO PAULO.

Rua Consolação. 11. Telef 2 — 2468.

Žmogžudys iš Lietuvos gyvena São Paulo mieste.

Pranešimu iš šiaulių Butrymas Adolfas, kuris 1924 metais buvo nuteistas sunkiųjų darbų kalėjimu iki gyvos galvos už nužudymą savo dėdės, dėdėnės ir dvejetą jų vaikų, iš kalėjimo pabėgo ir dabar buk tai gyvenas Brazilijoje São Paulo mieste ir yra kokios tai kontoros žemės pardavinėjimo agentu.

Buk tai čia Brazilijoje jis gyvena su kitokia pavarde.

Butrymas Adolfas yra kilęs iš šiaulių valsčiaus; šiaulių apskr. Abrėskų kaimo. Kai papildė žmogžudystę, turėjęs amžiaus 18 — 19 metų.

Snulkiau apie jį parašysime kituose numeriuose; be to jo fotografiją, gavę iš šiaulių, patalpinsime laikrašty.

Atėjo Velykos.

Kelkis, lietuvi! jau gana miegoti! Pradedu švisti — laiks į darbą stoti! Štai mokslo laukas neužsėtas, dykas... Kelkis, lietuvi! atėjo Velykos!

Nors šiaurys duksta, bet tu nebijoki! Oras blajvenis — tu į darbą stoki! Kas kad dar tamsu, dunkso girios pilkos... Kelkis, lietuvi! atėjo Velykos!

Kelkis, vargušil! kurs tiek snaudėi metų Po sparnu savo ponų plutokratų! Imkis už mokslo — štai kame dalykas! Kelkis, lietuvi! atėjo Velykos!

Kelėsi Kristusi... Didžturčiai, valdonai

Ir vargšai beturčiai — šiandien lygūs ponai!

Kas kitaip skelbia — tasai apgavikas! Kelkis, lietuvi! atėjo Velykos! Kelėsi Kirstusi vergus išvadavo! Zuvo tamsybė, šviesa viršų gavo! Švieskis, broleli, tavo žus skriaudikas... Kelkis, lietuvi! atėjo Velykos.

M. Dagilėlis.

CASA BARD

Visi Europos valstybių pinigų keitimai. Laivakortės už pigią kainą geriausių ir greičiausių laivų į Lietuvą, Rumuniją, Čekoslovakiją, Rusiją, Austriją ir kitas valstybes. Rua 15 de Novembro, 80 (priešais Kavos biržą) - SANTOS

Dr. Barreto ūkiai.

Puikūs žemės sklypai netoli gražios Avenidos Celso Garcia ir arti stoties 5-a parada. Elektros šviesa, Mokyklos, Vaisinė, policijos postas, kinematografas, įvairios pasilinksminimo užėigos, fabrikas, pašto agentūra ir t. t. Geriausi sklypai ūkiams.

Dr. Barreto ūkis yra kaip ir miestas. Turi apie 2000 namų, kur jau gyvena apie 5000 asmenų. Išmokėjimas mėnesiais nuo 30\$000 ir daugiau. Ten darbininkams visai patogų. Namai taip pat išsimokėjimui.

Informacijas teikia: Empeza Territorial e Constructora Ltda. Rua Xavier de Toledo 8 A, 3-o andar, sala 12. Agentūra: Rua Aymores 43 (Bom Retiro). Susikalbėti galima ir rusiskai.

— Jūs nesigailėsite, aš paveldėsiu dar daug milijonų susidedantį visą mano turtą, kuris jums duos galimybės maloniai be jokių rūpesčių gyventi.

Kai del manęs — nors tai būtų mano pirmutinė idėja — bet aš esu tik ras, kad išėjęs teisėtai, tai yra sulig jūsų sutikimu,

gyveniman jūsų vardu, gyvenčiau jūsų idejams ir jūsų darbu ir tąčiau kitu, geru žmogumi. Aš net įsitikinęs, kad tai padarytu galia ir mano galimui prie nusikaltimų. Aš pasižadu garbingai nešioti jūsų vardą, kuris bus manuoju.

Šis pasakymas galutinai suardo Smut. Jis griebiasi už galvos rankomis ir tarė plaukus.

— Misteri Sinters, pakartokite, nes visa tai man — galvoje nesutelpa.

Dvynys žiūrį į jį bent kiek šypso-damas.

— Tieiog stebėtina, — sako jis, kad tokie paprasti dalykai normalaus žmogaus protui atrodo nepakeliamai. Mano pasiūlyme nieko įpatingo nėra, delko reikėtų smagenis miklinti. Jo įgyvendinimas suteiktų laimę man abiem. Jūs vėl grąžintumet mano prarastą darbą, būtumet laimingu milijonierium, tokiu kaip seniau buvau aš ir tuo pačiu

išgelbėtumet sugriautą gyvenimo laimę nuo galutinės pražūties. Aš gi pasirodysiu jūsų asmeny ir...

Bet Smut vėl susigriebė. — Misteri Sinters, — sako jis beveik maldaujančiai, — jūs negalite iš manes reikalauti tokios aukos. Man pasisekė sugauti gyvenime tą kuris mane įdomavo — ir tai pilnai patenkina mano profesiją. Jūs galite pakloti prieš mane milijonus dolerių, zadedi Magometo rojų žemėje, — vienok aš nesutiksiu pasikeisti su jums gyvenimu. Jūs pasiūlymui negalima neatiduoti įvertinimo jo originališkume, vienok kas liečia mane, tai dalykas negali būti net galvoje apie tai, kad jums būtų labai naudinga ilgalaikis gydymas uždarytoj ligoninėj.

— Jūs kiystate, pone Smut. Tai vienintelė išeitis, jeigu jūs norite manęs nusikratyti ir mudu abu padaryti laimingais.

— Aš žinau kitą išeitį, pone Sinters.

— O būtent?

— Labai paprastą — aš jus užmušiu. — Tada aš galutinai jūsų nusikratysiu.

— Bet tai žmogžudystė, misteri Smut, ir jeigu jūs padarytumet, tad rizikuojate ir savo galvos netekti. Aš bijau, kad jūs taip pasielgdamas nepa-gelbėsite nei sau, nei man.

— Tai ką, at po velnių, aš turiu su jums padaryti?

— Iš tiesų, gal man ir nebelioka kito išėjimo, — atsako Smut, ir lyg nušlės susmunka kedėn.

Astunta dalis.

— Aš galiu suprasti, — vėl pradeda žmogus Smut veide, — kad jūs mylite savo profesiją ir ją už jokias gėrybes nesutinkate užleisti kitam.

Aš tai galiu suprasti todėl, kad aš taipgi šią profesiją pamilau todėl, kad tapti Smutu. O delto aš nepykstu ant jūsų už tai, kad nesutinkate atsiskakyti nuo savo asmenis.

Pakartojų, jūsų atsiskakymas man visiškai suprantamas. Bet bėgyje to laiko, kai aš norėjau pasiruosti tam, kad užimti Robert Smut vietą pasauly, pūvenčiau save ir žurnalistikos problemai. Tai ištikro idomi problema, kuri, kaip man regis, dar gerai neįstudijuota savo prasnėje ir pagrinduose.

Apie tai aš dar nekalbėjau nė su vienu žmogumi, let marau, kad jūs ma-

ne suprasite.

Aš, daleiskim, jau visai neabejoju tame, kad žurnalistika pergyvena krizį. Jos atosties klausimai ir uždaviniai pastatyti naujais techniskais pastarųjų metų atradimais.

Šiandien mes turime priemones kelių minučių bėgyje pranešti visam pasauliui apie įvyki, sakysim, nutikusį Fidži salose. Arba jeigu Graikijoje įvyksta pasikėsinimas, tai už pusvalandžio jau mes turime galimybės apie to dalyko smulkmenas pėskaltyti New Jork laikraščiuose.

Bet kaip ne keista, kad ir šis skubus informavimas ilgainiui pasidarys pasenusiu, anachronišku, atilikusiu.

Juk juokinga daros, kai prie tokio radio — telegrafo išsiyvystimo, vakarinė laikraščio laida talpina žinią apie gaisrą, įvykusį kelios valandos tam atgal. Mūsų gyvenimas bėga tokiu pasiuotusiu tempu, kad mes jau negalime atsigręžti į praecties įvykius, užsiminti praectiai. Ir šis pa-ntusias tempas privalo didėti ir didės kas metai labiau. Jis pasieks tokį ma-tą, apie kurį dabartiniu metu neturima net mažiausio supratimo.

J. Rūškys.

Žemdirbio kampelis.

Šilkvabalių veisimas Brazilijoje.

(tąsa)

Patalpos, įrengimai, priežiūra, sėklos.

Šilkvabalių veisimui tinka bet kurios patalpos, bi tik ne drėgna vieta. Patalpos turi būti taip padarytos, kad visada būtų šviežias oras, bet reikia saugoti nuo stiprių vėjų perpūtimo. Patalpos, kuriose būna šiltesnis, tvankus oras — šilkvabalių veisimui netinka.

Netinka taipgi aukšta temperatūra. Geriausiai tinka temperatūra 20° Celsijaus, kuri daugiausiai Brazilijoje būna rugsėjo — kovo mėnesių laikotarpy.

Negalint daryti išlaidų gražiomis patalpomis, visai tinka dirbdinti namelius (rancho) su sienomis iš stačių pagalvų, dengtas žolėmis, ar kitu kuo ir net nereikalinga stiklinių langų.

Perinimo ir auginimo prietaisai geriausiai vartoti keturkampes ar puslėgas lentynas, kelių aukštų, išpintas ar išgrytas bambako ryškštėmis, plonomis kelių medžių ryškštėmis, ar viela, 1 — 1 su pusė metro pločio ir iki 2 metrų ilgio. Tarp lentynų paliekama protarpiai 30 — 40 centimetrų. Lentynas apsaugojamos vandeniu ar kitu būdu nuožemė, kad ant jų negalėtų laiptuoti žiurkės ir skruzdės.

Po ketvirto vabaliukų amžiaus (keitimosi stadijos), kirminai perkeltami ant medinių kryžiafonų, kurios viršai su-

dro lyg ir lovį; tos kryžiafonės išsinamos, šilkmedžio šaknis su lapais. Taipgi dirbama iš sakių lyg ir buketai, kurie sustatomi lentynose. Saugę kirminai lipa į juos ir ēdami lapelius maitinasi. Kiekvienam išperintam gramui kiaušinėlių reikalinga maždaug apie ketv. metrų lentynos plotas kirminių auginimui ir maitinimui.

Atėjus laikui, kai kirminai jau suauga ir sukasi sau šilko lizdus, reikia padirbdinti iš bambuko, arba šiaip sakių lyg ir krūmokščių, punda šakų, į kuriuos kirminai sulipę susisuka lizdus. Tik reikie daboti, kad žagarai būtų visai sausi, švarūs ir be jokio kvapo.

Maitinant kirminėlius labai patogu duoti jiems sukaptus lapus, kol dar kirminėliai jauni.

Darbo pajėgos. Šilko ūky reikalinga sunaudoti visas tas darbo pajėgas, kurios netinka sunkesniems lauko darbams: moterys, vaikai ir senėj. Šie pastarieji gali atlikti visus darbus, kurie tik reikalingi šilko ūky. Šilko ūkio darbai labai lengvi, tik reikalauja atsargumo. Vienok ekonominis rezultatas yra pats tikriausias, nes duoda galimybės bėgy 30 — 50 dienų susilaukti g a žaus pelno.

Sėklos — kiaušinėliai. Tai yra svarbiausias faktorius šilko ūkio pasisekimui. Saugojant kirminių veisimą tik tokią rasia, kurios jau pripratę Brazilijos klimato ir atsargiai išauginti Šilko Instituto kiaušinėlius tiekia veltui visiems ūkininkams, kurie tik prašo, su sąlyga, kad pagaminą šilką parduos tik Institutui, kuris moka geriausias rinkos kainas. Yra draudžiama veisti kirminėlius

Reikalingi

„Lietuvio Brazilijoje“ administracijai laikraščio platintojai S. Paulo priemiesčio ir provincijoje. Taipgi reikalingi metinės laikraščio prenumeratos rinkėjai. Už atliktą darbą mokame gerus nušimčius!

Asmeniškai kreiptis į redakciją: Rua da Conceição nr. 75 (ties Luz šlotimi) arba laiškais tokiu adresu: „Lietuvio Brazilijoje“, caixa postal 3311 :: S. PAULO

Dr. Boanerges Gurgel do Amaral.

Estomatologas Dantistas — Specialistas — Bridge Work — būdu.

Kabinetas.

Alameda Glette 97. nr. S. Paulo.

Brazilijos žinios

Nužudė savo žmoną ir jos meilužį.

Kovo 24 d. Aleor Formiga iš keršto nužudė savo žmoną Cleopatą ir jos meilužį Carlos Werneck. Tas įvyko pensione gatvėje Dugue Caxias nr. 29. Žmogžudys pats nuėjo į policiją ir viską papasakojo.

Sučiuptas tarptautinis vagis.

Šiuomis dienomis São Paule suimtas tarptautinis vagis Gustavas Froidevaux, prancūzas. Atvykęs Brazilijon tarnavo kompanijoje São Paulo — Gojaz. Betar naudamas „pasisavino“ iš kassos 9 kontus. Paskui nuvyko į Recife, kur pasisekė vienoj firmoj „uždirbti“ 59 kontus. Iš ten pabėgė į Rio de Janeiro, kur irgi papildė keletą vagysčių. Paskutiniu laiku apsigyveno São Paule, bet čia atsitiko jam nelaimė, tapo suimtas

iš kiaušinėlių savo gamybas, nes tuo būdu galima sulaukti kirminių, užsikrėtusių kokia pavojinga liga.

Kiaušinėlių kiekį reikia taikyti proporcionaliai turimam medelių lapų kiekiui. Kiekvienam kiaušinėlių gramui reikalinga maždaug 40 kilo lapų.

Kiaušinėlių išdavinėjimas prasideda rugsėjo mėnesį ir tęsiasi iki galui Kovo mėnesio.

Šilko gamintojas, gavęs veltui kiaušinėlius, neturi teisės juos dalinti kitiems, už tai jis neša atsakomybę.

Šilko ūkio turėtojas visą laiką turi atidžiai daboti šilko Instituto nurodymų ir Instrukcijų, apie kurias bus pasakyta sekanti kartą.

(tąsa sėka.)

Domés!

Naujai atidaryta gatvėje Ribeiro de Lima 102 (Bom Retiro)

rusų — lietuvių krautuvė „Ekonomija“

Galima gauti įvairių gėrimų, gastronomijos ir bakalėjos prekių

taip pat įvairūs indai.

Pardavimas kaip urmu taip ir smulkmenomis sulig fabrikos kainų.

Prašom išbandyti!

Susikalbama lietuviškai, rusiškai ir lenkiškai Krautuvė Ekonomija.

SKUBEKIT

Pasinaudoti paskutine proga! Sklypų vendami ir turi nuolatinį darbą [vieto- išpardavimas VILLA FACCHINI bai- je. O jūs ko laukiate? Juk greitai ne- giamas. Jūs draugai ir pažystami, nu- liks nė vieno sklypo! Gailėsitės, bet sipirkę ten sklypus džiaugiasi begy- bus vėlu.

MŪSU ADRESAS:

PRAÇA DA SE 3 N., 4 and.

Generalinė atstovybė: „INTERNACIONAL“, Rua da Conceição nr. 75 (Lietuvių biūras)

Agentūra: Rua Domingos de Moraes nr. 289

Dentista**Dr. Strauss**

Darbas greitas ir be skausmų.

Sutinka užmokesnį išskirstyti ratomis

Rua Vergueiro, 235 sobrado.

Skutykla - kirpykla

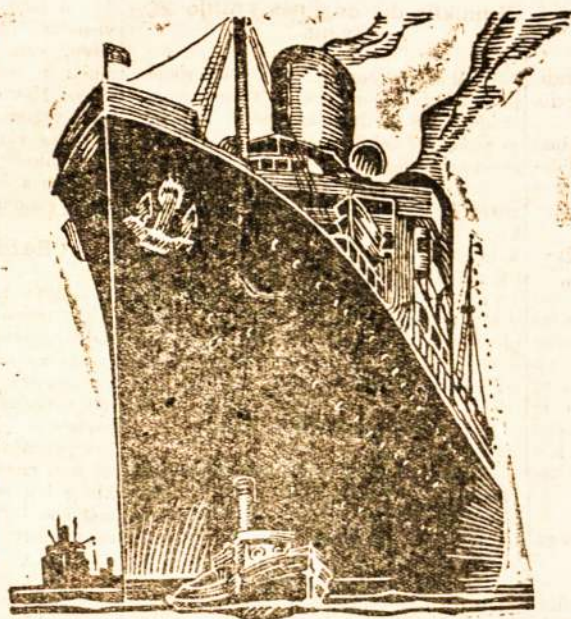
Rusų - lietuvių naujai atidaryta kaip vyrams, taip moterims.

kirpimas moterims — 1\$5000

„ > Vyrams — 1\$000

Skutimas — — \$5000
Jozė Fuksas

Rua Jozé Paulino 61

TAUTIEČIAI!

Casa de Commercio
„INTERNACIONAL“
Parduoda laivakortes įvairių linijų laivais piges-
nėmis kainomis São Paulo mieste. Išrūpina
skubiai „chamadas“ pakvietimus dėl šeimynų.
Darbas atliekamas skubiai ir sąžiningai.
Susikalbėsite prigimtoji savo kalboj.

Veliau bus brangiau

CASA DO COMMERCIO

„INTERNACIONAL“
W. C. Gavensky ir P. J. Butkus

Rua da Conceição, 75 Tel. -4-0896 - S. PAULO

Dentisto — chirurgo kabinetas

Pranešu lietuvių kolonijai, kad Avenidoj Prezidente
Wilson, 19 (Mooca) yra mano gerai įrengtas kabinetas, kur
atliekamas darbas sąžiningai ir už pigiau-ias kainas.
Sutinku gydyti ir išmokejimui
ABEL FONSECA

TAUTIETI! SKUBĖKI!

Dar nevēlu įsigyti geriausiomis sąlygomis nuosavą žemę
sklypą su namu geroje ir pramoningoje S. Paulo miesto
dalyje, kur jau apsigyveno keletas šimtų Lietuvos
piliečių-šeimų.

PRAÇA DA SE, 34 | AV. PAES DE BARROS, 9
Sala 10-12, Telephone 3-3863 | casa 3 (Mooca) greita rusų aptieka

MATAS IVANAUSKAS

DOMÉS.

Kas norit gardžiai ir pigiai pavalgyt, eikit į botequim

ADRIANO PINHEIRO

Rua da Conceição. 69. S. PAULO.

prie pat CASA „INTERNACIONAL“.
Galima gauti šiltus pietus ir vakarienes. Ivairūs šalti užkan-
dziai. Kainos pigios.

AGENCIA POPULAR

AVENIDA S. JOÃO, 85-A Sobreloja
sala 3. Telephone 4-8040

(priešais centralinį paštą)
Kas nori gauti tarnybą ge-
resniuose namuose S. Paule,
jei tik biskj moka portuga-
liškai, tekreipiasi pas mus.
PATARNAUSIM Veltu.

D-ras WLADIMIR de THIMÉ

Vienintėlis rusiškas advokatas S. Paulo. Vertimai, teismo
bylos, šoferiams dokumentai, asmens liūdymai, pilietybės
gavimo dokumentai «šamados».

Raštinė: Rua São Bento 36 nr. 6 andar, Sala 12
Telef. 2.2746

Priėmimo valandos: nuo 9 ryto iki 7 val. popietų.

SAUSOS MĖSOS GAMINTOJŲ, GYVULIŲ AU-
GINTOJŲ ir PRAMONINKU

DOMEI!

Pereira Carneiro e C. Limitada

(Comercijos ir Navigacijos Kompanija)

Rua S. Bento 33-A Caixa postal 218 S. Paulo
Siūlo preinamomis kainomis mėšai galvijų
pašarui ir kitiems pramonės reikalams
Druską be jokių kenksmingų priemėšų, garantuota
ir ankštesnės, negu užsienio rusies ir jau išbandytą su pa-
sisekimu estuose Rio Grande do Sul, Mato G.o-so, Goyaz,
Minas, São Paulo ir Rio.
Išbandikit ir Jus.

BALDU--ĮSTAIGA.

Izidoro Chansky e Cia.

Ivairiausių baldų, tapetų ir kitų reikmenų pasirinki-
mas. Priimam užsakymus ir išpildem įvairius pagražinimus.

Avenida Rangel Pestana 194. (Netoli Teatro Mafalda)
Telep. 9-2076. S. PAULO.

SPAUSTUVĖ „BIRŪTĖ“ priima ivairius spaudos darbus
RUA VISCONDE DE PARNAYBA 299

BARAS THEBAIDA

Ivairūs šilti ir šalti užkan-
dziai. Didelis gėrimų pasirinki-
mas. Kainos pigios. Patar-
navimas mandagus Tvarka
pavizinga.

Rua Libero Badaro N. 69

TELEPH. 2-1849. S. PAULO.

CASA EDMUNDO

Visi reikmenys ir medžiaga batsiu-
viam ir odos išdirbinų dirbtuvėms
Išdirbinas visokių rūšių aulelių.

EDMUNDO LEITNER

Rua Anhangabahú, 26 - S. PAULO

(apačioj S. Bento tilto) telep. 4-8251
Kalba vokiškai.

CASA SALOMÃO

— PIRKIMAS IR PARDAVIMAS —

Pirkama baldai, divonai, kortinos, sugadinti brangūs akmenų įvairios vertės
metalas, rašomos ir siuvamos mašinos, pianos ir kiti muzikos instrumentai
ir istisi namų baldai. Mokama daugiau, negu kitur.

Taip pat parduodama 25 nuosimčiai pigiau, negu kitur.

Salomão Reinkevitch

Rua da Conceição, 65 — Telep. 5-5259 — S. PAULO

Aptieka „MUNICIPAL“

Aptiekos ivairios prekės,
cheminiai išdirbiniai, mini-
ralų vandens, parfumerija
vietos ir užsienio išdirbimo

A. Gorenšteinas.

Rua Barão de Itapetininga,
36.

Telef. 4-7757.

Vėliausios žinios

Lietuvos konsulo Brazilijai reikalai.

Laikraščiai praneša, kad Povilas Abelkis, sugrįžęs iš Brazilijos Kaunan ir kaip São Paulo lietuvių R. katalikų bendruomenės igaliotas lankėsi pas Respublikos Prezidentą ir ministrą pirmą, prašydamas, kad būtų Brazilijoje įsteigta Lietuvos konsulas ir kad vyriausybė duotų paramos Brazilijoje suorganizuoti lietuvių mokyklai.

Paskaitos apie Braziliją.

Tas pats Abelkis daro paskaitas didesniuose Lietuvos miestuose, pirmoje eilėje Kaune, paskaitas apie Braziliją, nušviestas bendra lietuvių padėty, charakterizuodamas kolonizacijos darbą, ypač, kaip kaikiurių kontorių veikimą ir t.t.

Raso ir į laikraščius straipsnius tik reikia apgalvoti, kad tuose straipsniuose yra daug apsilenkta su tiesa.

Pav., „Lietuvos Aids“ rašo, kad Brazilijoje duonos kilogramo kaina 3—4 milierais. Be to koliaja kai kuriuos asmenis, kaip p. K., aferistas ir kitokiais vardais. Tas, žinoma, rintam atstovui, nepritiktų. — Red., daro pasikalbėjimus su spaudos atstovais ir t.t.

Lietuvoj gimnazijų skaičius mažėja.

Švietimo ministerio įsakymu uždaryta Plungės „Saulės“ gimnazija. Visi mokytojai ir direktorius atleisti.

Ir Klaipėdos krašte darys sprendimus Lietuvos Respublikos vardu.

Klaipėdos krašto seimelis galutinai nutarė, kad visi teismai tame krašte darytu sprendimus Lietuvos Respublikos vardu.

Viešbučio Francano savininkas žmogžudys.

Kovo 28 d. São Paulo m. suimtas viešbučio Francano Conceição gatvėje 54 nr. savininkas Manoel Custodio, kuris perleistas metais savo viešbuty nuzudęs du piliečius José ir Manoel Paulino ir jų uošvį Aarão Mello. Nuzudęs pabėgo ir nuo gruodžio 12 d. gyveno laisvai Rio de Janero mieste. Dabar patalpintas kalėjimui laukia teismo sprendimo.

Hamburge sudegė keleivių laivas „Europa“.

Laikraščių pranešimu kovo 26 dieną Hamburge sudegė didelis keleivių laivas „Europa“. Jis kovo pabaigoje turėjo vykti pirmą kartą į Nju Jorką. Nuostolių padaryta apie 2 milijonų svarų.

Japonai vyksta Brazilijon.

Kovo 19 d. vienu tik laivu „Montevideo Maru“ atvyko Brazilijon 920 emigrantų japonų. O kiek jau pribuvo ir dar kiek atvyks... Turbūt japonų bus daugiau už portugalų.

IVAIRENYBĖS.

Girtuoklis dėl degtinės prarijo 209 vinius.

Maskvoj neseniai padaryta vienam piliečiui dvi operacijos. Per pirmą operaciją (1928 m. birželio mėn.) išimta iš jo pilvo 115 vinių, beveik pusė kilogramo svorio; per antrą operaciją (tų pat metų gruodžio mėn.) išimta 94 viny ir rusiškas varinis dviejų kapeikų pinigai, kuris kartu su vinių svėrė daugiau kaip pusę kilogramo. Ligonis abu kartus greitai pagijo.

Bepročių liginė išaiškinta, kad vinių rijikas yra nesusivaldęs, didelis girtuoklis. Jis vinius rijęs tik dėl to, kad gautų degtinės. Už vieną stiklį degtinės nurydavo vieną vinių.

Nori nesusinti jūrą.

Zemės nebeužtenka, nori jūras nesusinti. Vienas inžinierius siūlo nesusinti dalį Šiaurės jūros, esančios tarp Danijos ir Anglijos. Jūra ten apie 30 metrų gilumo. Tai sako, reikia padaryti užtvankas iš visų pusių, vanduo toje dnoberį išdžiūsis, dalį reikšia iš pumputi ir atsirasi naujas kraštas, 120 tūkstančių kvadratinų kilometrų didumo, t. y. apie 2 kartus didesnis, negu dabartinė Lietuva. Visas nususinimo darbas kaštuotų apie 17 milijardų markių, o vienas ha apie 3.408 litus. Tuo tarpu Vokietijoj už dirbamos žemės hektara moka apie 4000 — 5000 litų.

Lietuvai iš to maža naudoti tebus. Būtų geriau, kad lietuvių ankščiau savo balas nesusintų negu jie jūrą.

Redakcijos ir Administracijos atsakymai.

P. Gailučiui. Eilutes ir juokų bisikį gavome. Ačiū. Kas tiks, talpinsim kitame numery.

P. S. M-čiui. Tamstos korespondencijas gavome. Tilps kitame numery. Dainos — Meno Draugijos Valdybai. Tamstų įstatus pradėsime spausdinti Nr. 13.

P. p. Ad. Gedrimui ir Sadzevičiui. Tamstoms atsakymą siunčiame laišku.

P. S. — čiui. „Svajones“ gavo m. Biskį pataisę talpinsim.

P. Vabalui. Ištrauką iš laikraščio „Forverts“ gavome. Ačiū. Patalpinsim kitame numery. Rašykite Tamsta daugiau.

Vežimas, kuriuo gali važiuoti ir žeme ir vandeni.

Amerikos mokslininkai, bedarydami visokius mėginimus su automobiliu laivu, surado būdą, kad juo galima važiuoti ir žeme ir vandeni. Tyrinėjimai daryti Hawai salose laikomi pavykusiais. Tas vežimas yra 16 pėdu ilgio. Vandeny jis varomas sparninių ratų, panašiai kaip ir vandens malūnai. Žemėje jis daro apie 200 kilometrų per valandą, o vandenyje tik 15 kilometrų.

Beždžioniškas žodynas.

1900 m. Amerikos laikraščiuose pasisklido pranešimas, kad prof. Garneras surado beždžionių kalbos principą. Garneras keleta metų tyrinėjo šimpanzių gyvenimą ir išpročius ir užrašė keleta dažnai vartojamų beždžionių šauksmų. Jis pastebėjo, kad šimpanzių judesiai labai panašūs į žmogaus. Kada beždžionė nori pasakyti „taip“, ji paprastai lenkia galvą iš dešinės kairėn „ne“. Tuomet šis Garnero pastebėjimas mokslo pasaulyje buvo sutiktas su dideliu nepasitikėjimu.

10 metų praėjus, pradėtas bandymus tęsė prancūzų mokslininkas Kalmettas, sukūręs Afrikoje kolosalinį beždžionių maitinimo punktą. 1923 metais beždžionių kalbos buvimą patvirtino medicinos akademija. Galutinam ištyrimui Ierkessas savo laboratorijoj apgyvendino porą šešių mėnesių šimpanzių, „Misterį Džimą“ ir „Miss Mintį“ ir per 4 metus atsidėjęs žiūrėjo jų kalbos.

Prof. Ierkessas priėjo išvados, kad beždžionių leksikonas visai menkas — jos kartoja vienas ir tuos pačius šauksmus. Trumpas šauksmas „Gak“ reikia kad „Misteris Džimas“ išbadėjo. Sveikindamasis su profesorium, arba savo drauge kalena dentimis ir meiliai sako: „Cho ach“. Jei beždžionė blogam ūpe, blogai naktį miegojo, arba sirgo „cho ach“ pakeičia liūdnas „geho“. Kiekvieną kartą, kada „Miss“ nori pareikšti savo pasitenkinimą, ji du kartus sušaukia „gak-gak“. Baimė išreikšti yra ilgas „cho o“, skausmui — kankinantis „ie“. Kol kas prof. Ierkeso žodyne priškaitomi tik 27 beždžionių žodžiai. N.

Lietuvos Lenkijos ginčas baigtas?

Vakar vakare redakcija gavo žinią, kad Voldemaras pasirašė Karaliaučiuje su Zaleskiu prekybos ir diplomatinį sutartį. Daugiau kitame numery

VISIEMS REIKALINGA

— IR —

VELTUI

„L. B.“ administracijoj gausite žinias veltui visi, kas norite gauti darbus geroje fazedose, apimti kavos apdirbimo kolonijas bei cukrinių nendrių kirtimą ir kitokius darbus.

Kreiptis kasdien nuo 1-os ligi 3 val. po pietu, sekmadieniais nuo 3 ligi 4 val.

Rua da Conceição Nr. 75

S. PAULO.

ŽEMĖS SKLYPAI

6 kilometrų atstume nuo Largo de São Bento tarpe priemisių Limão ir Casa Verde

PARDUODAMI ISMOKĖJIMUI.

Per tuos sklypus eina autobusai ir visai netoli nuo bondes Casa Verde. Sklypų padėtis puikusia; viso São Paulo renginys kaip ant delno.

MĖNESINIS MOKĖJIMAS NUO 35 MILIREISU.

Greitai bus elektros apšvietimas. Taip pat bus statomi namai irgi išsmokėjimui. Jau yra gatvės, kuriuose gyvena daug šeimynų. Gali sekmadieniais tuos sklypus apžiūrėti.

Kreiptis —
rua de Barra Funda,
65 — A pas BLANAS. Bondes 7 ir 13 nr. Ten gausite ir automobilį nuvažiuoti į vietą. Šiokiadieniais — rua São Bento, 20, 4 andar. sela 73.